Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 789/2004**

ze dne 21. dubna 2004,

o přeregistrování nákladních a osobních lodí v rámci Společenství a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 613/91

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 19)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 789/2004

ze dne 21. dubna 2004,

o přeregistrování nákladních a osobních lodí v rámci Společenství a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 613/91

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci Výboru regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vytvoření a fungování vnitřního trhu vyžaduje odstranění technických překážek přeregistrování nákladních a osobních lodí mezi rejstříky členských států. Rovněž jsou požadována opatření k usnadnění přeregistrování nákladních a osobních lodí v rámci Společenství v zájmu snížení nákladů a zjednodušení správních postupů v rámci Společenství, čímž se zlepší provozní podmínky a konkurenceschopnost námořní dopravy Společenství.

(2) Je nezbytné zajistit vysokou úroveň bezpečnosti lodí a ochrany životního prostředí v souladu s mezinárodními úmluvami.

(3) Požadavky stanovené v Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS 1974), v Mezinárodní úmluvě o nákladové značce (LL 1966) a Mezinárodní úmluvě o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 ve znění protokolu z roku 1978 (MARPOL 73/78) zajišťují vysokou úroveň bezpečnosti lodí a ochrany životního prostředí. Mezinárodní úmluva o měření tonáže lodí z roku 1969 stanoví jednotný systém měření tonáže obchodních lodí.

(4) Mezinárodní režim použitelný pro osobní lodě byl posílen a upřesněn přijetím značného počtu změn úmluvy SOLAS 1974, přijatých Mezinárodní námořní organizací, a zvyšujícím se sjednocováním výkladů pravidel a norem úmluvy SOLAS 1974.

(5) Přeregistrování nákladních a osobních lodí plujících pod vlajkou členského státu mezi rejstříky členských států by nemělo být ztěžováno technickými překážkami, pokud mají osvědčení o splnění pravidel stanovených mezinárodními úmluvami vystavené členskými státy nebo jejich jménem subjekty uznanými podle směrnice Rady 94/57/ES ze dne 22. listopadu 1994, kterou se stanoví společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi lodí a dohledem nad nimi a pro související činnosti námořní správy ([3]).

(6) Členský stát přijímající loď však může nadále používat pravidla, která se rozsahem a povahou liší od těch, jež jsou uváděna v úmluvách uvedených v čl. 2 písm. a).

([1]) Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 88.

([2]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. ledna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2004.

([3]) Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/84/ES (Úř. věst.. L 324, 29.11.2002, s. 53).

▼B

(7) Pro rychlé přijetí rozhodnutí na základě důkladné znalosti věci členským státem přijímajícího rejstříku by měl tomuto členskému státu členský stát odevzdávajícího rejstříku poskytnout veškeré příslušné informace o stavu lodi a jejím zařízení. Členský stát přijímajícího rejstříku by však měl mít možnost podrobit loď prohlídce, která ověří její stav a zařízení.

(8) Lodě, kterým byl odepřen přístup do přístavů členských států na základě směrnice 95/21/ES ze dne 19. června 1995 o uplatňování mezinárodních norem pro bezpečnost lodí, zabránění znečištění a životní a pracovní podmínky na lodích, které využívají přístavy Společenství a plují ve výsostných vodách členských států (státní přístavní inspekce) ([1]), nebo které byly během tří roků před tím, než požádaly o registraci, více než jednou zadrženy na základě prohlídky v přístavu, by neměly mít možnost využít zjednodušeného systému převodu do jiného rejstříku v rámci Společenství.

(9) Mezinárodní úmluvy v této oblasti ponechávají závažné výkladové otázky týkající se náležitostí na uvážení smluvních stran. Na základě vlastního výkladu vydávají členské státy všem lodím, které plují pod jejich vlajkou a na které se vztahují ustanovení odpovídajících mezinárodních úmluv, osvědčení potvrzující soulad s těmito ustanoveními. Členské státy uplatňují vnitrostátní technické předpisy, které mohou zčásti obsahovat i jiné požadavky než ty, jež jsou obsaženy v mezinárodních úmluvách a souvisejících technických normách. Proto je třeba stanovit příslušný postup pro řešení rozdílných výkladů stávajících požadavků, ke kterým může dojít v souvislosti se žádostí o přeregistrování.

(10) Pro umožnění dohledu nad uplatňováním tohoto nařízení by měly členské státy poskytovat Komisi stručné každoroční zprávy. V první výroční zprávě by měly členské státy určit všechna opatření přijatá s cílem usnadnit uplatňování tohoto nařízení.

(11) Ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 613/91 ze dne 4. března 1991 o změně registru lodí v rámci Společenství ([2]) jsou tímto nařízením podstatně posílena a rozšířena. Nařízení (EHS) č. 613/91 by proto mělo být zrušeno.

(12) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([3]),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Účelem tohoto nařízení je odstranit technické překážky bránící přeregistrování nákladních a osobních lodí plujících pod vlajkou členského státu mezi členskými státy a zároveň v souladu s mezinárodními úmluvami zajistit vysokou úroveň bezpečnosti lodí a ochrany životního prostředí.

([1]) Úř. věst. L 157, 7.7.1995, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/84/ES.
([2]) Úř. věst. L 68, 15.3.1991, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 (Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1).
([3]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „úmluvami“ Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS 1974), Mezinárodní úmluva o nákladové značce z roku 1966 (LL 1966), Mezinárodní úmluva o měření tonáže lodí a Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 ve znění protokolu z roku 1978 (MARPOL 73/78), ve svém aktualizovaném znění, a související závazné akty přijaté v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO) spolu s protokoly a změnami těchto aktů v jejich aktualizovaném znění;

b) „požadavky“ požadavky na bezpečnost, ochranu a zabránění znečištění ve vztahu ke stavbě a zařízení lodí jsou stanovené v úmluvách, a v případě osobních lodí provozovaných na vnitrostátních plavbách požadavky, které jsou stanovené ve směrnici Rady 98/18/ES ze dne 17. března 1998 o bezpečnostních pravidlech a normách pro osobní lodě ([1]);

c) „osvědčením“ osvědčení, dokument nebo prohlášení o shodě vydané členským státem nebo jeho jménem uznaným subjektem v souladu s úmluvami a v případě osobních lodí vykonávajících vnitrostátní plavbu v souladu s článkem 11 směrnice 98/18/ES;

d) „osobní lodí“ loď přepravující více než dvanáct cestujících;

e) „cestujícím“ všechny osoby kromě:

   i) velitele a členů posádky nebo jiných osob, které zajišťují jakýmkoli způsobem provoz lodi, a

   ii) dítěte do věku jednoho roku;

f) „vnitrostátní plavbou“ plavba v námořních oblastech z přístavu členského státu do stejného nebo jiného přístavu v rámci tohoto členského státu;

g) „mezinárodní plavbou“ plavba na moři z přístavu členského státu do přístavu mimo tento členský stát nebo naopak;

h) „nákladní lodí“ loď, která není osobní lodí;

i) „uznaným subjektem“ subjekt uznaný v souladu s článkem 4 směrnice 94/57/ES.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na:

a) nákladní lodě, které mají platná osvědčení a které

   i) byly postaveny dne 25. května 1980 nebo později, nebo

   ii) byly postaveny před tímto dnem, ale získaly osvědčení od členského státu nebo od uznaného subjektu jednajícího jeho jménem, že splňují pravidla pro nové lodě obsažená v úmluvě SOLAS 1974, nebo v případě chemických tankerů a tankerů pro přepravu plynů splňují odpovídající normy pro lodě postavené dne 25. května 1980 nebo později;

b) osobní lodě provozující vnitrostátní nebo mezinárodní plavby, které mají platná osvědčení a které

   i) byly postaveny dne 1. července 1998 nebo později, nebo

([1]) Úř. věst. L 144, 15.5.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2003/75/ES (Úř. věst. L 190, 30.7.2003, s. 6).

▼B

ii) byly postaveny před tímto dnem, ale získaly osvědčení od členského státu nebo od uznaného subjektu jednajícího jeho jménem, že splňují pravidla požadavky, které pro lodě postavené dne 1. července 1998 nebo později stanovení

— směrnice 98/18/ES pro lodě provozující vnitrostátní plavby,

— úmluva SOLAS 1974 pro lodě provozující mezinárodní plavby.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) lodě dodané po dokončení jejich stavby, které nemají osvědčení platná pro celou dobu provozování vydaná členským státem odevzdávajícího rejstříku;

b) lodě, kterým byl na základě směrnice 95/21/ES odepřen přístup do přístavů členských států během tří roků před tím, než požádaly o registraci, a pro lodě, které byly zadrženy více než jednou během tří roků před tím, než požádaly o registraci, na základě prohlídky v přístavu států signatářů Pařížského memoranda o porozumění z roku 1982 o státní přístavní inspekci a z důvodů vztahujících se k požadavkům definovaným v čl. 2 písm. b). Členské státy nicméně patřičně a včas prošetří žádosti podané těmito loděmi;

c) válečné lodě nebo lodě určené pro přepravu vojska nebo ostatní lodě vlastněné nebo provozované členským státem a používané pouze pro státní nekomerční účely;

d) lodě bez mechanického pohonu, lodě jednoduché stavby ze dřeva, rekreační jachty, které nejsou využívány k obchodním účelům nebo jako rybářská plavidla;

e) nákladní lodě o hrubé prostornosti nižší než 500.

Článek 4

Přeregistrování

1. Členský stát neodmítne z technických důvodů, které vyplývají z úmluv, registraci lodě registrované v jiném členském státě, pokud splňuje požadavky, má platné osvědčení a má zařízení schválené nebo typově schválené v souladu se směrnicí Rady 96/98/ES ze dne 20. prosince 1996 o námořním zařízení ([1]).

Členské státy mohou z důvodu dodržení svých závazků podle regionálních dohod o ochraně životního prostředí ratifikovaných před 1. lednem 1992 ukládat dodatečné požadavky v souladu s fakultativními přílohami úmluv.

2. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny veškeré zvláštní požadavky stanovené pro provoz lodě podle článku 7 směrnice 98/18/ES a článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/25/ES ze dne 14. dubna 2003 o zvláštních požadavcích na stabilitu osobních lodí typu ro-ro ([2]).

3. Po obdržení žádosti o přeregistrování poskytne členský stát odevzdávajícího rejstříku členskému státu přijímajícího rejstříku nebo uznanému subjektu jednajícímu jeho jménem veškeré důležité informace o lodi, zejména o jejím stavu a zařízení. Tyto údaje obsahují lodní záznamy a případně seznam zlepšení, která odevzdávající rejstřík požaduje pro registraci lodě nebo pro obnovu osvědčení lodě, nebo seznam prodlev u dosud neprovedených kontrol. Informace obsahují rovněž všechna osvědčení a údaje o lodi požadované odpovídajícími úmluvami a právními předpisy Společenství, jakož i inspekční záznamy státu

([1]) Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/84/ES.

([2]) Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 22.

▼B

vlajky a státní přístavní inspekce. Členské státy spolupracují v zájmu zajištění řádného provedení tohoto odstavce.

4. Před registrací lodě může členský stát přijímajícího rejstříku nebo uznaný subjekt jednající jeho jménem podrobit loď inspekci, aby ověřil, že skutečný stav lodě a jejího zařízení odpovídá osvědčením zmíněným v článku 3. Inspekce je vykonána v přiměřené době.

5. Jestliže po vykonané inspekci a po poskytnutí přiměřené příležitosti vlastníkovi lodě k nápravě nedostatků není členský stát přijímajícího rejstříku nebo uznaný subjekt jednající jeho jménem schopen potvrdit shodu s osvědčeními, vyrozumí o tom Komisi v souladu s čl. 6 odst. 1.

Článek 5

Osvědčení

1. Po přeregistrování a aniž je dotčena směrnice 94/57/ES, členský stát přijímajícího rejstříku nebo uznaný subjekt jednající jeho jménem vydá lodi osvědčení za stejných podmínek, jako jsou podmínky pro členský stát vlajky odevzdávajícího rejstříku, pokud i nadále platí důvody nebo příčiny, pro které členský stát odevzdávajícího rejstříku uložil podmínky nebo udělil výjimky nebo osvobození.

2. Při obnovování, prodlužování nebo přezkumu osvědčení neukládá členský stát přijímajícího rejstříku nebo uznaný subjekt jednající jeho jménem jiné požadavky než ty, které byly původně předepsány pro osvědčení platná pro celou dobu provozování lodě, pokud se nezměnily požadavky a podmínky pro stávající lodě.

Článek 6

Odmítnutí přeregistrování a výklad

1. Členský stát přijímajícího rejstříku neprodleně oznámí Komisi každé odmítnutí vydat nová osvědčení pro loď nebo potvrdit jejich vydání z důvodů založených na rozdílném výkladu požadavků nebo předpisů, které odpovídající úmluvy nebo právní předpisy Společenství ponechávají na uvážení stranám.

Není-li Komise do jednoho měsíce informována o dohodě mezi dotčenými členskými státy, zahájí řízení s cílem přijmout rozhodnutí postupem podle čl. 7 odst. 2.

2. Pokud se členský stát domnívá, že loď nemůže být podle článku 4 registrována z důvodů vážného ohrožení bezpečnosti nebo životního prostředí jiných než uvedených v odstavci 1, může být registrace pozastavena.

Členský stát na tuto záležitost neprodleně upozorní Komisi a uvede důvody pro pozastavení registrace. Rozhodnutí o odmítnutí registrace lodi je nebo není potvrzeno v souladu s postupem podle čl. 7 odst. 2.

3. Veškeré záležitosti týkající se výkladu a uplatňování tohoto nařízení může Komise konzultovat s výborem uvedeným v článku 7, zejména s cílem zajistit, aby úroveň norem bezpečnosti a ochrany životního prostředí nebyla snižována.

▼M1

Článek 7

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ([1]).

([1]) Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1.

▼M1

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je dva měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼B

Článek 8

Předávání zpráv

1. Každoročně předají členské státy Komisi stručnou zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Zpráva uvádí statistické údaje o přeregistrování lodí podle tohoto nařízení a shrnutí všech obtíží, které nastaly při jeho uplatňování.

2. Do 20. května 2008 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která se zakládá mimo jiné na zprávách předaných členskými státy. V této zprávě Komise mimo jiné posoudí možné změny tohoto nařízení.

Článek 9

Změny

▼M1

1. Komise může změnit definice uvedené v článku 2 s cílem přihlédnout k vývoji na mezinárodní úrovni, zejména v Mezinárodní námořní organizaci (IMO), a zlepšit účinnost tohoto nařízení na základě získaných zkušeností a s ohledem na technický pokrok, avšak bez rozšiřování oblasti působnosti tohoto nařízení. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 7 odst. 3.

▼B

2. Každá změna úmluv může být v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 2099/2002 vyloučena z oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 10

Zrušení

Zrušuje se nařízení (EHS) č. 613/91.

Článek 11

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.